

Naročnina
Dnevna izdaja
za državo SHS
mesečno 25 Din
polletno 150 Din
celoletno 300 Din
za inozemstvo
mesečno 40 Din
nedeljska izdaja
celoletno v Jugoslaviji 120 Din, za
inozemstvo 140 Din

SLOVENEK

S tedensko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III
Rokopisi se ne vračajo, ne frankirana
pisma se ne sprejemajo. Uredništva
telefon št. 2050, upravnštva št. 2328

Informativen list za slovenski narod

Uprava je v Kopitarjevi ul. št. 6 v Čekovni
račun: Ljubljana št. 10.630 in 10.349
za inzerate, Sarajevski št. 7563, Zagreb
št. 39.011, Praga in Dunaj št. 24.797

Cene oglasov
I stolp, peti vrsta
maloglasni po 150
in 2 D, večji oglasi
nad 45 mm višine
po Din 250, veliki
po 3 in 4 Din, v
uredniškem delu
vrstica po 10 Din
Pri večjem q
naročilu popust
Izide ob 4 zjutraj
razen ponedeljka in
dneva po prazniku

Kakšna bo bodoča Rusija?

Mladina je bodočnost naroda in kakršna je danes ruska mladina, takšna bo tudi bodoča zgodovina Rusije. Ne komunistični teoretiki, ne sovjetski diktatorji in ne boljševiški materialisti, temveč mladina bo določila bodočo pot Rusije. Kajti sedanja mladina je že bodočnost Rusije in ko bodo trohnele komunistične knjige in ko se bodo ljudje samo še z začudenjem spominjali sovjetske dobe, bo sedanja mladina že gradila novo Rusijo. Takšen je zakon življenja in noben sovjetski diktator ga ne bo spremenil.

Toda najvažnejše vprašanje: Kakšna pa je danes sovjetska mladina?

Na to vprašanje odgovarja komunist A. Popovhin v »Revoluciji in kulturi« takole:

»Žganje je največja nevarnost.« Med kmečkimi in posebno delavsko mladino v starosti od 14. let naprej je vse polno pravih žganjarjev. Pijejo, izbruhaajo in pijejo zopet. Neki fantiči si je v sličnem stanju odgriznil in pojedel lastni palec. Navidezno komunistični sestanki se navadno zaključijo z zopernimi spolnimi orgijami. Izginilo je spoštovanje do življenja in smrti. Na podstrežju Igrovske šole se je obešil obupani učitelj. Njegovo truplo se je valjalo skoro dva tedna v šolski veži. Učenci so se samo veselili nepričakovanih počitnic. Vtaknili so mrliču pipo v usta in ga posadili na stolico v razredu. Sede in s pipo je bil tudi pozneje odpeljan k zdravniku, ki je dobil nalog raztelesiti samomorilca.

Živčne bolezni so se tudi razpasle kakor nikoli poprej. Lani je izvršilo samoumor skoro 14.500 mladeničev, in vsako leto je ta številka večja.

To je ena, temna stran celotne slike, a vpoštevati moramo še drugo, svetlo, ki kaže, da ne smemo obupati nad bodočnostjo naše mlade garde. Še nikoli ni romalo toliko kmečkih mladeničev v šole vseh panog. Vsako je sen potujejo peš stotine kilometrov daleč do gubernskega mesta ali Moskve. Šolske oblasti so brezpomočne napram tem romarskim procesijam. Ljubiteljsko gledališče, izobraževalni krožki, radio, sport so postali dnevno razvedrilo po izobrazbi hrepeneče ruske mladine. Poraja se svojevrstna, romantično navdušena ljubezen do domovine in vera v njeno boljšo bodočnost.

Zgodovinski in tudi pustolovski romani so priljubljeno čtivo, ker večkrat dosledno posnemajo čitatelji njih junake, katere si določijo za vzgled. Edison je n. pr. malik vaše mladine, ker »je sam vse dosegel in premagal vse zapreke na poti do svojega cilja«.

V Moskvi tvori mladina v starosti 16 do 25 let pretežno večino (čez 70 odstotkov) obiskovalcev vseh javnih knjižnic (šolske tu niso vrste). V Leningradu se je zvišal iz istega vzroka obisk čitalnic v primeri s predvojnimi leti za 300 odstotkov.

Pisatelj zahteva nato, naj se vodstvo komunističnega omladinskega gibanja pobriga za boljše izobrazbo na deželo poslanih voditeljev, ki so sicer dobri marksisti, a premalo podkovani v literarnih, državnopravnih, naravoslovnih in drugih vprašanjih. Čas je, da se pobrigamo za kulturno in ne samo za politično delovanje, sicer bo podlegel naš materialistični svetovni nazor idealističnim in verskim strujam, ki se širijo med mladino.

Nad vse zgovorna in jasna je ta slika. Ruska mladina je razdeljena na dvoje. En del je pobral vse ugodnosti, ki jih daje pripadništvo h komunistični stranki, ker ta del je čisto materialističnega svetovnega nazora in ru je užitek — vse. Ta del propada v pijanosti in razuzdanosti ter si ubija živce, da beži s samoumorom pred življenjem.

Drugi del pa je idealističen. Išče novo resnico, se vedno bolj zateka k verskemu življenju, upa in veruje v Rusijo in tako silna je njegova vera, da bi hotel celo s pustolovski nameni dvigniti domovino. To je mladina, ki ima uprt pogled naprej, ki je zadovoljna le, kadar ustvarja in ki ima v sebi tudi potrebno ljubezen za ustvarjanje. Ta mladina je bodoči kvas Rusije, ki bo dvignila neizmerne zaklade Sibirijske in ustvarila na njenih tleh večjo in lepšo Ameriko.

V življenju odločujejo idealisti in ne materialisti. Vedno je bilo tako in tudi v bodoče bo tako. Zato bo zmagala tudi v Rusiji verujoča in idealistična mladina in popeljala Rusijo na pot napredka ter blagostanja, pa čeprav bo pri tem v popolnem nasprotju z nauki sedanjih gospodarjev Rusije.

Mladina je bodočnost tudi sovjetske Rusije in to je sreča Rusije in edina rešitev za ruski narod.

Razprava proti Puniši Račiču Račičev zagovor

Belgrad, 28. maja. (Tel. »Slov.«) Zjutraj ob osmih se je pričelo nadaljevanje razprave proti Puniši Račiču.

Račič je nadaljeval s svojim zagovorom. Naglašal je, da je bila atmosfera 23. junija zelo težka. Podrobno navaja različne modklice, ki so padali pri skupščinskih sejah. Njihovo naštevaje je izžvalo v dvorani smeh. Podrobno popisuje, kako je prišlo do prepira in spopada. Pravi, da ni noben človek imel vanj vpliva.

Obširno popisuje, kako je dobil svoj mandat. V volitve je šel kot opozicionar. Mandat mu je prav za prav prinesel Stjepan Radič, ker je bil njegov mandat na Radičev predlog verificiran. Zato je večkrat glasoval za predloge Stjepana Radiča in ostalih radičevcev in je bil ves čas njihov najboljši prijatelj. Radi tega ga je napadel dr. Krnjevič, ki je napadel tudi našega prijatelja Hermanna Wendla.

Radi tega in radi deklaracije KDK iz leta 1927 sem spremenil svoje mišljenje o HSS, kajti, ako bi se ustanovile zgodovinske individualitete, bi spe nastale razmere, kakršne so bile za časa Rimljanov, Turkov in Grkov. Radi tega so se te ideje mogle pojaviti le v bolnem mozgu HSS.

Radi tega, pravi Puniša Račič, se je on odločil, da tako ne more iti naprej, ter pravi, da so bili radičevci organizirani od zunaj. »Jaz sem njihova dela pazljivo proučeval.

V nadaljnjem Puniša Račič pripoveduje, da je Radiča opominjal in opozoril na to, da naj govori dostojneje. S tem delom, pravi, »sem storil samo svojo dolžnost. Jaz sem hotel vstati na branik časti države in naroda, največ pa branik samega hrvatskega naroda. Trdim, da sem jaz rešil čast parlamenta.« Račič zatrjuje, da je njegov čin tak, da je prepričan, da če bo živel, da se bo pojavil med Hrvati, in da bo postal med Hrvati najbolj omiljen politični nasprotnik.

Račič navaja podrobnosti o odnosih posameznih naših plemen do države. Hvali sodišče in pravi, da je prepričan, da mu bo dovoljeno, da v svoj zagovor navede vse in da se bo lahko zagovarjal. Pravi: »Prosim vas, gospodje sodniki, da mi to dovolite. Zaupam v svoje zagovornike. Prosim vas, da poslušate njihov strokovni zagovor. Moral sem delati po svoji dolžnosti kot narodni poslanec. Moral sem vstati in se boriti. V sodišče gledam z največjim zaupanjem. Prosim vas, da dovolite, da se na tem mestu zagovarjam.«

»Jaz sem v prvi vrsti nacionalni delavec in politik. Kot narodni poslanec sem vršil svojo dolžnost. Branil sem svojo čast in čast svoje domovine. Pozneje vam bom dokazal, kako je formalno neopravičeno, da sedim na zatožni klopi. Poglejte, kaj se dela na Bolgarskem in kaj se dela v Rusiji. Tako stanje so hoteli napraviti pri nas, v naši državi. Zato sem jaz tukaj, da odprem ljudstvu oči in da načnem diskusijo o tem, kaj se je delalo. Jaz ne dopuščam, da bi se delalo proti tej državi. Ko so radičevci videli to akcijo, so se protivili.

Popoldanska razprava

Belgrad, 28. maja. (Tel. »Slov.«) Ob 4 popoldne se je razprava o Punišu Račiču zopet nadaljevala. Zagovornik Boža Popović je takoj v začetku razprave predložil predlog v imenu vseh braniteljev, v katerem predlogu v glavnem pravi:

Tožitelji so mesto, da bi prišli osebno k sodišču, oddali pismene izjave, da ničesar ne zahtevajo niti v civilnem niti v kazenskem pravcu.

Oni gredo s temi izjavami isto pot, kot so hodili pred 20. junijem. S to izjavo so uživali državne organizacije. Če bi se z vsem tako postopalo, kam bi to vodilo. Zadeva je postala stvar javnega reda. Izjem dr. Pernarja in Grandža ne sme biti.

Zasliševanje prič

Predlogu ni bilo ugodeno in se je takoj začelo pri zaslišanju prič. Prvi je bil zaslišan Dragomir Obradović, bivši radikalni poslanec in minister v pokoji. Izjavil je:

»Nisem bil na običajnem svojem mestu v skupščini. Nastalo je kričanje in ropot. Ra-

To je bila njegova taktika. Prav tako je vložil prijavo zoper mene.

Jaz nisem eden izmed tistih ljudi, ki so letali po ministrstvih in intervenirali za pare. Jaz sem samo razlagal stanje v posameznih krajih države in ministri so mi šli na roko, ker so uvideli upravičenost mojih razlogov. Ko so radičevci videli, da mi gredo ministri na roko, so koncentrirali ves boj proti meni.

Trdim, da nisem od nikogar sprejel niti pet par in da nisem delal ničesar drugega, česar bi ne imel pravico storiti vsak državljan. Ko sem videl, da je ves narod angažiran za vojno škodo, sem zahteval za ves narod, ne za sebe.

V nadaljnjem Račič pripoveduje, kdo je poslal sožalje ob smrti Stjepana Radiča. Sožalje je poslal tudi sam patriarh, ki je s tem obsodil njegov (Račičev) čin, čeprav je (Račič) dobil mnogo pohval od svečenstva za predlog o pravoslavni cerkvi.

Prehaja na zasebno življenje. Pravi, da je pošten človek. (Nek zagovornik prosi predsednika, da stavi Račiču vprašanje, kdo bi mogel pričati, da je Pernar 20. junija pokazal revolver: »Prosim vas, da bi vprašali Račiča, katere priče so videle revolver pri dr. Pernarju?«) Račič odgovarja, da je neprimerno, da se kličejo vse priče.

Predsednik pokliče Dragotina Jovanovića, da se zagovarja. Jovanović izjavi, da bo govoril na koncu. Popović pa izjavlja, da bo govoril sedaj.

Zagovor Popovića.

Na o prične Tomo Popović čitati svoj zagovor. Navaja tudi pisanje tiska, stenografske zapisnike, v katerih so zbrani vsi »pogrdnice (žaljivi in sramotilni) izrazi, ki so padali na račun vladne večine. (Ko to čita, nastane v dvorani smeh.) Izjavlja, da vse to dokazuje, kakšno je bilo stanje v narodni skupščini.

Podrobno navaja, kako se je zgodil dogodek od 20. junija. Čita stenografske zapiske in pravi, da je potem, ko se je seja prekinila, odšel v ministrstvo za javna dela, kjer je imel konferenco s Svetlo Gutičem. Nikdar v življenju se ni povzdigoval s svojimi zaslugami za to državo in je prisiljen o njih govoriti. Navaja, kdo vse je padel od njegove rodbine v borbi za osvobodjenje. Pri tem prične jokati. Prav tako je plakalo več zagovornikov in tisti del občinstva, ki je bil navzoč. Pravi, da bo dal svojo glavo, ako je potrebno za slovo Srbom in Hrvatov.

Pravi, da ni imel nikdar nobenega spora z Radičem. Radiča ni nikdar napadel. Radiča je redkokdaj videl. Ako bi se bila videla, bi se bila morda pozdravila, morda pa ne. »Ako je Radič videl v mojih besedah ščunjanje, zakaj ni odšel, ampak je obsedel? Moje besede so bile v resnici samo opomin. Da bi bila kaka zero in da sem bil pri njej v resnici udeležen, tedaj bi bil neumen, da bi bil izrekel te besede pred dejanjem. Čutim se popolnoma nedolžnega in s popolnim zaupanjem gledam v sodišče.«

Ob pol dveh se je razprava prekinila in se je nadaljevala ob štirih popoldne.

da je segel z roko v zadnji žep?«

Priča: »Nisem mogel videti.«

Odvetnik dr. Ljubič: »Ali se spominjate na duševno stanje Puniše Račiča v tem momentu?«

Priča: »Bil je zelo vznemirjen. Hotel sem ga prijeti za roko, pa me je sunil s tako silo, da sem skoraj padel.«

Odvetnik dr. Ljubič: »Ali ste imeli vtis, da Puniša ne bi bil streljal, če bi se bil Pernar opravičil?«

Priča: »Situacija je bila zelo kritična. Prepričan sem, da ne bi bil streljal, ako bi se bil Pernar opravičil. Na razne fizične stvari nisem mogel paziti, ker sem mislil na druge zadeve.«

Predsednik: »Ali ste videli Luno Jovanovića?«

Priča: »Pozitivno se spominjam, da ga ni bilo tam.«

Odvetnik Lunikolič: »Ali ste videli, da so prišli Pavle in Stjepan Radič ter Basariček bliže k Puniši?«

Priča: »Bila je v skupščini velika konsternacija, da nihče ni mogel videti. Preje sem bil videl Pavla Radiča, a je bil precej daleč gori.«

Nato je bil zaslišan kot priča Milorad Vujičić, tedanji minister pravde. Ta je izjavil sledeče:

»Sedel sem v ministrski klopi ter gledal neke zapiske. Slišal sem, da je Puniša Račič klical: Oprostite se! Videl sem v njegovi roki revolver in prijel sem ga za ramo. Nisem pa videl, na koga je nato streljal. Videl sem na to le, kako je padel Pernar pod klop.«

Predsednik: »Ali ste videli Jovanovića Luno v tem momentu?«

Priča: »Nisem ga videl. Ostal sem v skupščini samo pri prvih dveh streljih. Nato sem pa šel v ministrsko sobo, kjer sem slišal več streljav. Da-li je Pernar držal roko v žepu, ne vem. Pavla Radiča nisem videl.«

Za ministrom Vujičićem je bil zaslišan Svetislav Milosavljević, general in minister v pokoju, ki ni prinesel s svojimi izjavami nobenega novega momenta.

Bivši narodni poslanec Smodej je izjavil:

»Bil sem v skupščinski dvorani do 11. Potem sem odšel v sobo Jugoslovanskega kluba. Tomo Popović je govoril mirno in se ni menil na žalitve opozicije. Kako ga je opozicija žalila, se ne spominjam. Njegovih besed tudi ne vem. Vem le toliko, da je zahteval, naj se preišče duševno stanje Stepana Radiča, ker je veljal ta pri mnogih kot abnormalen.«

Bogdan Kujundžić, minister pošte in brzojava je kot priča izjavil:

»Bil sem prisoten na takratni seji Narodne skupščine. Ko sem videl v roki Puniše Račiča revolver, sem ga prijel za roko, toda on se mi je otrese. Slišal sem še, da je Račič klical: »Kdor se postavi med mano in Pernarjem, bo poginil.«

Odvetnik Ljubič: »Kako je bilo duševno stanje Puniše Račiča?«

Priča: »Bil je zelo razburjen, ker so bile žalitve tako težke, da se je moral razburiti.« Puniša Račič: »Priča je izjavila točno. Rekel sem, da se nihče ne sme postaviti med mano in Pernarjem, ker sva imela oba revolverje v rokah.«

Odvetnik Todorović: »Ali ste videli Luno Jovanovića?«

**IX. LJUBLJANSKI
MEDNARODNI
VELESEJEM**

od 30. maja do 9. junija 1929.

Najboljši nakup vsakovrstnega blaga.

Specijalne razstave:

pohištvo, avtomobili, poljedelski stroji, radio, perutnina, zajci. Razstava moških šol Slovenije.

700 razstavjalcev,

30 glavnih blagovnih skupin.

Legitimacije

po Din 30— prodajajo denarni zavodi, »Putnik«, gospodarske ustanove. - Za stanovanje preskrbljeno.

50% popust na železnice in avtobusih.

Popust na parobrodih.

Mala papigica, zelena s črnimi valovitimi progami, dolg temnoplav rep (Wellensittich), je v nedeljo 28. t. m. ušla iz kletke v Ljubljani. Če bi se slučajno kam zatekla ali bi jo kdo ujel, se prosi, naj jo prinese v uredništvo »Slovenca«.

"Iskri za slovenske v roki bovarji"
 Gregorija Župana, Spiljana Neševiča 5

Sveta življenje in vrvenje

16 milijonom Kitajcev preči smrt od lakote

Večmesečna suša, elementarne katastrofe in bolezní so povzročile na Kitajskem, kakor smo že poročali, strašno lakoto. Amerika je poslala v provincijo Kansu, ki je najbolj prizadeta, mnogo živil in posebno komisijo, ki je sedaj podala natančno poročilo o pravem obsegu katastrofe. Šestnajst milijonov! To poročilo nikakor ni pretirano. Beda je strašna.

Samo v mestu Sanyuan je en sam dan umrlo 45 ljudi za lakoto. Samo deset odstotkov vasi ima še dobro hrano, vse ostale morajo živeti od živil, ki bi jih sicer niti prašičem ne dali. Prebivalstvo se hrani s slamo, posušeni listi, bombaževim semenom, osatom in koruznimi storži, pa še tega pogosto manjka. Veliko jih je, ki niti te hrane nimajo.

Naravnost grozno izgleda po stanovanjih. Obleka je do zadnjega krila prodana, pohištvo zamenjavajo za hrano, celo strehe mnogih hiš so že odnesli in prodali, da so si kupili kruha. V številnih hišah, ki so še nepoškodovane, leže ljudje bolni in tako slabi, da že ne morejo več vstati. Mnogi so prodali že svoje žene za živila, in še več bi jih to storilo, če bi se našel kupec. Nek mož je hotel prodati svojo devetnajstletno ženo, da bi mo-

gel ohraniti pri življenju svojo mater. Ponudili pa so mu za ženo samo malo posušeno koruze. Pocestni trgovci so izginili, kajti, medtem ko trgovci baranta s kupcem, zgrabi tretji vso robo in pobegne.

Celo na pokrajini se že spozna neskončna beda. Dežela je podobna puščavi. Niti enega zelenega peresa ni videti, vsejanega ni čisto nič. Lahko greš skozi cele velike vasi, pa ne boš videl niti enega živega človeka, medtem ko se je običajno po vaških cestah igral cel kup otrok.

Mesta nam nudijo strašne prizore. Ubogi, shujšani ljudje leže ob vogalih hiš brez vsakega znaka življenja. Otroci se plazijo po cestah in mlo prosijo kruha, a nikogar ni, ki bi jim ga dal. Umrljivost radi raznih bolezni — posledice stradanja — je tako velika, da že ne morejo sproti pokopavati umrlih. Znosijo jih zunaj mesta na kup, polijejo s kako gorljivo snovjo in zažgo. Najbolj strašno pa je, da se je zgodilo že več slučajev, ko so starši zaklali svojega lastnega otroka in ga požrli. Po poročilih očividcev ni dovolj besedi, da bi se mogle opisati strahovite posledice lakote.

smejali in plesali, najbolj vesela sta bila dva mlada, prikupljiva dijaka.

Ko so se ljudje razšli, so se domači v krogu ožjih prijateljev pogovarjali o dogodkih tega veselega dneva. Na splošno začudenje so ugotovili, da pravzaprav nihče ni vedel, kdo sta bila mlada gospoda, ki sta tako lepo plesala. Gostje so ju imeli za prijatelja družine, člani družine pa za znance gostov, starši so mislili, da sta iz kroga hčerkinih tovarišev. Kmalu pa je bila ta uganka rešena, seveda ne na prijeten način, ko so domači zapazili, da je zmanjkalo mnogo srebrnine.

Naslednik Rikova. Za predsednika sveta ljudskih komisarjev je bil izvoljen 36 letni Sergij Ivanovič Sirov, ki je bil doslej vodja agitacijskega oddelka v osrednjem odboru komunistične stranke.

Abiturijentski dan na Švedskem

Matura je na Švedskem takorekoč javna zadeva vsega naroda, ali vsaj izobraženega dela prebivalstva, že zato, ker so za vse abiturijente cele države maturitetne naloge enake. Po izvršenem izpitu objavijo te naloge v časopisih in vsakdo se na podlagi teh nalog lahko prepriča, koliko je že pozabil, odkar je zapustil šolo.

Po prestatem izpitu sprejmejo abiturijente sorodniki in prijatelji na šolskem dvorišču, jih slovesno venčajo s pripravljenimi belimi čepicami in cvetlicami ter jih pevajoč in vzklikajoč sprejmejo domov, največkrat v okrašenem avtomobilu, pogosto pa tudi na malem konjičku ali osličku. Večkrat se pripeti, da mlajši tovariši nesejo abiturijenta, ki se sedaj imenuje kandidat, na svojih ramenih domov. Ponovno slede starši, tete, prijatelji in tovariši.

Sedaj je zopet prišel čas belih čepic in po cestah Stockholma srečavaš pisane sprevo. Tudi hčerka neke bogate družine si je priborila belo čepico in številna množica tet in stricev, bratrancev in sestričen, prijateljev in znancev, posebno pa tovarišev je spremljala veselo dijakinjo domov. Kakor običajno so gostom doma postregli z vinom in pitico, sledili so govori, uganjali so šale, se

pa ni razviden vzrok strašnega dejanja. Zdi se pa, da ima dejanje sledeče ozadje:

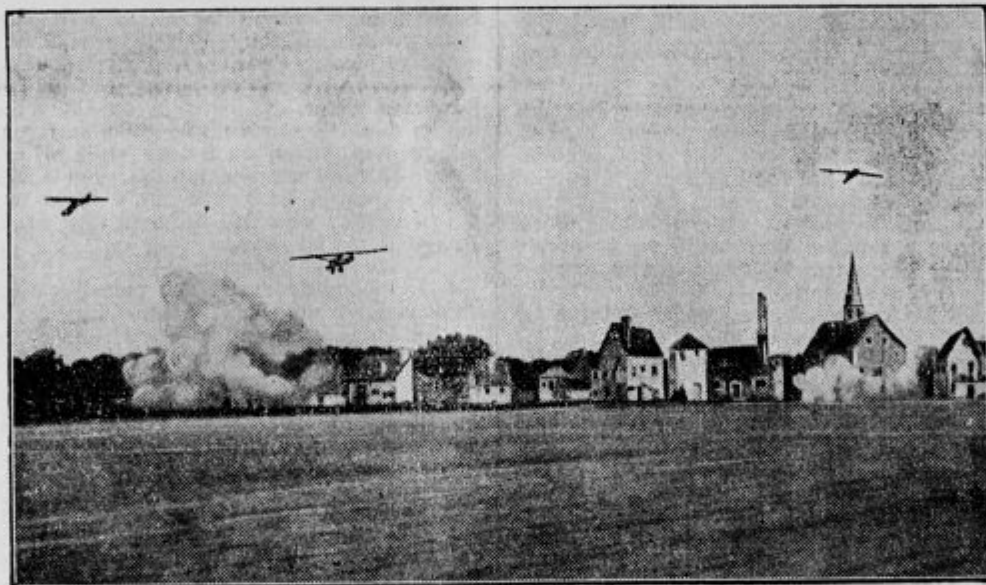
Že od leta 1922. je orožništvo iskalo neko Avrelijo Leitner radi večje tatvine, ker se je pa ta poročila s Francom Scheuchel, Avrelije Leitner niso več našli. Sedaj je mož hotel prijaviti izstop iz katoliške cerkve. Pristojna oblast je uradno vprašala, če žena privoli tudi na odpad otrok. Pri tem je orožništvo prišlo na to, da je Avrelija Scheuchel že dolgo iskana Avrelija Leitner z Dunaja. Orožniki so jo zaslišali in to je najbrže nesrečno ženo pripravilo do tega, da je šla s svojimi otroci v smrt, da bi ušla roki pravice. Baje je že večkrat pravila, da se bo s svojimi otroci obesila.

Na prižnici umrl

V frančiškanski cerkvi v Würzburgu se je te dni pri šmarnicah odigral tragičen slučaj. Na prižnico je prišel frančiskan, da bi pridigal. Komaj je hotel napraviti križ in izrokel besedi »V imenu...«, mu je nenadoma postalo slabo in zgrudil se je mrtev. Pozneje se je izvedelo, da je umrl frančiskan, ki je bil izredno priljubljen in znan kot dober govornik, isti dan opoldne dejal svojim redovnim sobratom: »Vse se mi zdi, da bom danes imel svojo zadnjo pridigo.« Pokojnemu frančiskanu so v par dneh umrli starši, brat in sestra; to ga je zelo potrla in tožil je o srčnih bolečinah. Preden je šel na prižnico, je dejal cerkveniku: »Pozdravite patra gvardijana in naj mi bratje odpuste, če sem jih razžalil.«

Zavarovanje proti - trojčkom

Mestni uradnik John Pear v Londonu je doživel preteklo leto srečo, da mu je žena povila trojčke. Tedaj se je uradnik bal, kaj bo, če se taka »sreča« ponovi. Šel je v neko veliko zavarovalnico in se dal zavarovati proti - trojčkom. Zavarovalnica je radevolje sprejela njegov predlog, ker je bil riziko zelo majhen, da bi ta mož mogel že drugič postati trikratni oče, oziroma v tem slučaju že šestkratni oče. In Pear se je tako zavaroval za 10.000 funtov šterlingov (2.760.000 Din). Premija je bila zelo nizka; plačal je le par funtov na leto. In nedavno — sedaj se res lahko govori o ereči — mu je žena ponovno povila trojčke. Zavarovalnica je Pearu morala izplačati 10.000 funtov šterlingov. Ko se je takoj nato hotel ponovno zavarovati proti trojčkom, ga je zavarovalnica — odklonila.

Vas, ki je bila sezidana, da jo porušijo. Pri Vincennes blizu Pariza so se vršile velike vaje francoskega zračnega brodogoja. Glavno vlogo je igral bombni napad na vas, ki so jo nalašč v ta namen zgradili. Orožnim vajam je prisostvovalo okoli 500.000 oseb.

Matí obesila svoje otroke in sebe

V leseni koči župana v St. Georgen A. Resth je že nekaj let stanovala delavska zakonska dvojica Franc in Avrelija Scheuchel s štirimi otroki v starosti od desetih mesecev do sedem let. Ko je v ponedeljek zvečer po šestih prišel mož z dela domov, je našel stanovanje zaklenjeno, okna pa zastrta. Po kratkem čakanju in trkanju je zlezal skozi okno v stanovanje, kjer se mu je nudił strašen prizor. Na oknu obešena je visela njegova žena mrtva, na posteljah so pa ležali, lepo oblečeni, vsi štirje otroci z vrvicami okoli vratu. Žena je tedaj najprej obesila štiri otroke, jih nato položila na postelje in se nato sama obesila. Zapustila je kratko pisemce, iz katerega

Zagonebna smrt drž. pravdnika

Budimpeštanska policija se bavi z nepojasnjenim zločinom, ki je v mestu povzročil silno senzacijo. Višjega državnega pravdnika dr. Szaba so v soboto zvečer našli mrtvega v njegovi pisarni. Par minut po sedmih, ko so vsi uradniki že zapustili svoje pisarne, je neznana oseba poklicala telefonsko centralo na sodišču in rekla gospodična pri telefonu, naj gre takoj v sobo višjega državnega pravdnika, kateremu je zelo slabo. Telefonistinja je obvestila slugo. Ko je par slug prišlo v sobo dr. Szaba, so našli njegovo truplo na divanu. Dosedaj še niso mogli ugotoviti, je-li dr. Szabo izvršil samomor, ali je padel kot žrtev zločina.

K volitvam v Belgiji. Poslopje parlamenta v Bruslju, kjer bodo zborovali dne 26. maja izvoljeni poslanci.

Bernard Shaw v anekdotah

Bernarda Shawa je neprestano zasledoval mlad dramatik, da bi mu prebral svojo dramo. Nekega dne se mu je posrečilo, pripraviti Bernarda Shawa do tega, da mu je smel brati svojo dramo. Komaj je dramatik prebral par vrstic, ga je Shaw nenadoma prekinil z besedami:

Prosim, odprite okno!

»Ali hočete, da bo tudi sosed poslušal?« ga je začuden vprašal mladi pisatelj.

»To ravno ne,« je odvrnil Shaw, »ampak jaz rad spim pri odprtem oknu.«

Nek založnik, ki je videl Bernarda Shawa zatopljenega v misli, je nenadoma naskočil pesnika z besedami:

»Dolar za vašo misel, mojster Shaw!«

»Ni vredna toliko,« pravi Shaw.

»Tako? Na kaj ste pa mislili?« je vprašal založnik ves nestrpen.

»Na vas,« je odvrnil Shaw.

Bernard Shaw v razgovoru z nekim časnikarjem:

»Če me kdo, ki mi ni simpatičen, vpraša, kaj trenutno pišem, vedno pravim: Jaz sploh nič več ne pišem.«

»Imenitno!« se je razveselil časnikar. »In kaj pišete sedaj?«

Shaw je odgovoril: »Jaz sploh nič več ne pišem.«

Krvavi izgredi na newyorškem vseučilišču

Na vseučilišču v New Yorku so dijaki pravne fakultete začeli stavkati radi nepravilnega postopanja nekega profesorja pri izpiti. Stavki so se pridružili tudi slušatelji medicine. Prišlo je do velikih izgredov na vseučilišču, tako da je morala nastopiti policija. Ko so namreč dijaki te dni demonstrirali v vseučiliški zgradbi, so nekateri profesorji in dijaki hoteli razkropiti demonstrante. Prišlo je do pretepa. Dijaki so pričeli streljati v zrak. Sedaj je nasloplila policija, katero so dijaki napadli s palicami. V splošnem tepežu je bilo težko ranjenih deset dijakov.

Smešnice

Mlad mož: »Jaz te nisem poročil radi denarja, Milica. Denar sam še ne prinese sreče, nasprotno: čim manj denarja, tem več sreče.«

Milica: »No, potem bova pa midva brezmejno srečna — oče je včeraj napovedal konkurz.«

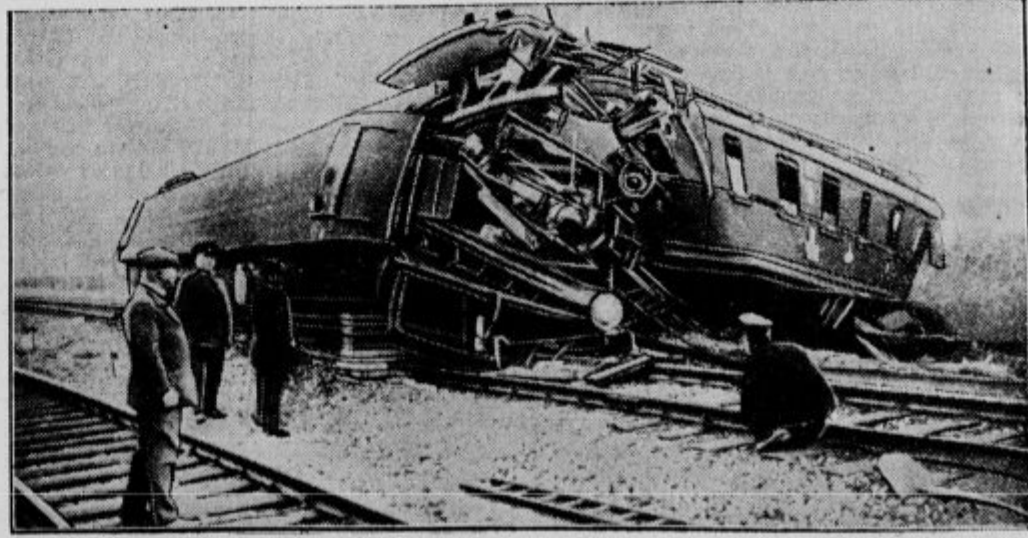
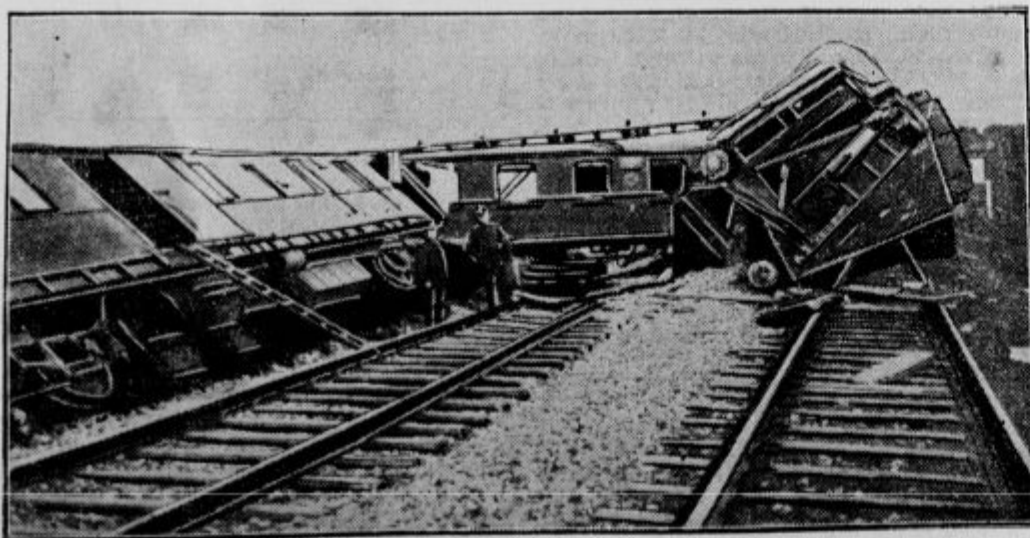
Zdravnik: »Vam manjka samo veliko počitka, nič kot počitek.«

Bolnica: »Ampak, gospod doktor, moj jezik...«

Zdravnik: »Ja, gospa, tudi ta — nič kot počitek...«

Turist: »Zakaj ne napravijo na tem tako nevarnem mestu svarilne deske?«

Vodnik: »Svoj čas smo jo imeli, ker se pa doslej še nihče ni ponesrečil, smo jo zopet odstranili.«

Težka nesreča brzoviaka pri Fuldi. Pri postaji Kerzell, 10 km severno od Fulde, se je pripetila težka železniška nesreča, pri kateri se pa ni nihče smrtno ponesrečil. Pet oseb je bilo težko ranjenih. Iztirala je lokomotiva, nakar so se vsi vagoni prevrtnili in seveda razbili. K sreči je bilo v vlaku le malo potnikov, sicer bi bile smrtne žrtve gotovo neizogibne.

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par ali prostor drobne vrstice 150 Din. Najmanjši znesek 5 Din. Oglasi nad 9 vrstic se računajo višje. Za oglaševanje strogo trgovskega in reklamnega značaja vsaka vrstica 2 Din. Najmanjši znesek 10 Din. Pristojbina za šifro 2 Din. Vsak oglas treba plačati pri naročilu. Na pismena vprašanja odgovarjamo le, če je priložena znamka. Ček račun Ljubljana 10.349. Tel. št. 23-28.

Službe iščejo

Sobarica
zmožna slovenskega in nemškega jezika ter vajena tudi kuhati, išče primerne službe. Naslov G. Gabrovec, Mencingerjeva 7/II, Kozlezijska, Lj.

Službo dobe

Učenca
za mizarstvo obrt sprejme takoj, najraje z dežele ali okolice mesta: Feliks Zupan, Rožna ulica 35, Ljubljana.

Učenca
na 3letno učno dobo in hrano opoldne sprejme trgovina z železnino, Naslov v upravi pod 5626.

Čevljarški pomočnik
s premoženjem se sprejme kot kompanjon (v komisiji), eventualno lahko prevzame pozneje celo čevljarstvo. Naslov v upravi »Slovenca« pod 3607.

Pridnega učenca
sprejemamo takoj (event. s plačo). Zita Demkal, Gledališka ul. 4.

Žagarja
dobroizurjenega — sprejemamo na venecijanski gater. Samo resne ponudbe. Nastop takoj. Stanovanje na žagi. — Josip Borišek, Litija.

Prodamo

Puhasto perje
kg 38 Din, razpošiljam po povzetju najmanj 5 kg. Izkoristite priliko, dokler traja zaloga. L. Brozović, kemiška čistilna perja, Zagreb, Ilica 82.

Pohištvo

Več hrastovih, jesenovih in mehkih spalnic ter kuhinjskih naprav solidno izdelanih, prodaja: Avgust Černe, Zg. Šiška št. 122.

Kupimo

Kupim
hrastove hlode. — J. Pogacnik, Ljubljana, Kralja Petra trg 8.

Stanovanja

Sobo išče
v sredini mesta boljši gospod. Ponudbe upravi Slovenca pod: »Doktor«.

Stanovanje
obstoječe iz treh sob, kuhinje in pritlikin, se odda za avgustov termin na Miklošičevi cesti. Poslanila pri advokatu dr. Frlanu, Ljubljana, Miklošičeva cesta 4/L.

Na stanovanje

sprejemem dve gospodični ali gospoda z vso oskrbo. Naslov se izve v upravi »Slovenca« pod št. 5846.

Objave

N. Sadluki odpotuje!
Hirosof in psihografolog Sadluki sprejema vsak dan od 9 do 12 in od 14 do 19. Celje, Hotel »Evropa« št. 14. Ostane v Celju le še do 1. junija. Potem odide v Trbovlje, Laško in Dobrovo.

MOKA > SLAVIJA

JE NENADKRILJIVE KAKOVOSTI

"SLAVIJA" MLIN VUKOVAR (SRIJEM)

Posrestva

Proda se hiša
velika, visokopritlična, podkletena, primerna za gostilno, trgovino, ter troje gospodarskih poslopij s prešo in okoli 14 oralov prvovrstnega posestva, ob križišču dveh cest, 4 minute od cerkve, skupno ali na kose. Dajlje se proda želarija s hišo, gospodarskimi poslopiji, prešo in 8 oralov zemlje. Oglasiti se je pri Francu Koserju v Juršinih 4 pri Ptujcu.

Vnajem

Posestvo v najem
se odda — z gostilno na Dolenjskem v št. Lovrencu. — Poizve se na Sv. Petra cesti št. 83, Lavtižar.

Inserati

v "Slovencu"
imajo največji uspeh!

Pljučal

Pljučne bolezni ozdravi strokovnjak (strokovne knjige) dr. Pečnik, zavod (Privat-Lungenheilstalt) Sečovo, železniška postaja Rogaska Slatina.

ŽIMO

evih in druge potrebščine kupujte vedno samo pri strokovnjaku
Rudolf Sever, tapetništvo Marijin trg 2

V Mariboru

je najugodnejši nabavni vir galanterije, drobnarij, pletenin, kravati, nogavic, otroč. čevljev in sandal, vrvi, motvoza, papirja itd. — na debelo in na drobno pri Drago Rosina, Vetrinjska ulica 26.

Vse vrste moko

iz najboljši, banaške pšenice dobavljajo po najnižjih cenah Fran JUVAN, valični mlin, Sred. Gameljne, p. Šent Vid nad Ljubljano. Zadrževajte cenik. — Solidna postrežba.

Dšenično moko

najboljših mlinov nudi največje vrste vseh vrst moka in mlevskih izdelkov
A. VOLK, Ljubljana
Resljeva cesta 24.

Na domačo hrano

dobro — sprejemem več abonentov. Naslov pove uprava »Slov.« št. 5845.

Čas je zlato

pa tudi dobra reklama v

SLOVENCU

Fiat - auto

501
brezhiben in dobro ohranjen, štirisedežen, zamenjam
za 1½ tonski tovorni auto. Prijave pod »Ugodna prilika« pri upravi »Slovenca«.

Inserirajte v

"Slovencu"

BLAGO

za zensko obleko, vileno volneno in perilno, zadnje novejši — vsakega izvora. Velika izbira, znano solidne cene.

R. MIKLAVC "Pri skotu"

Ljubljana

ORGANIZATOR - LJUBLJANA

ALEKSANDROVA CESTA 8

KARTOTEKA NAŠA SPECIJALITETA

Velesejem paviljon H, št. 441-445

Za okrepitev in osveženje krvi!

Sedaj je najboljši letni čas!

Okrepitev krvi je potrebna vsem

posebno slabokrvnim

onim, ki nimajo teka

kdor ima slabe živce

kdor je prebolel bolezen pozimi

kakršnokoli otrokom

osobito šolo.

ki hodijo v

Za okrepitev krvi priporočamo

ENERGIN

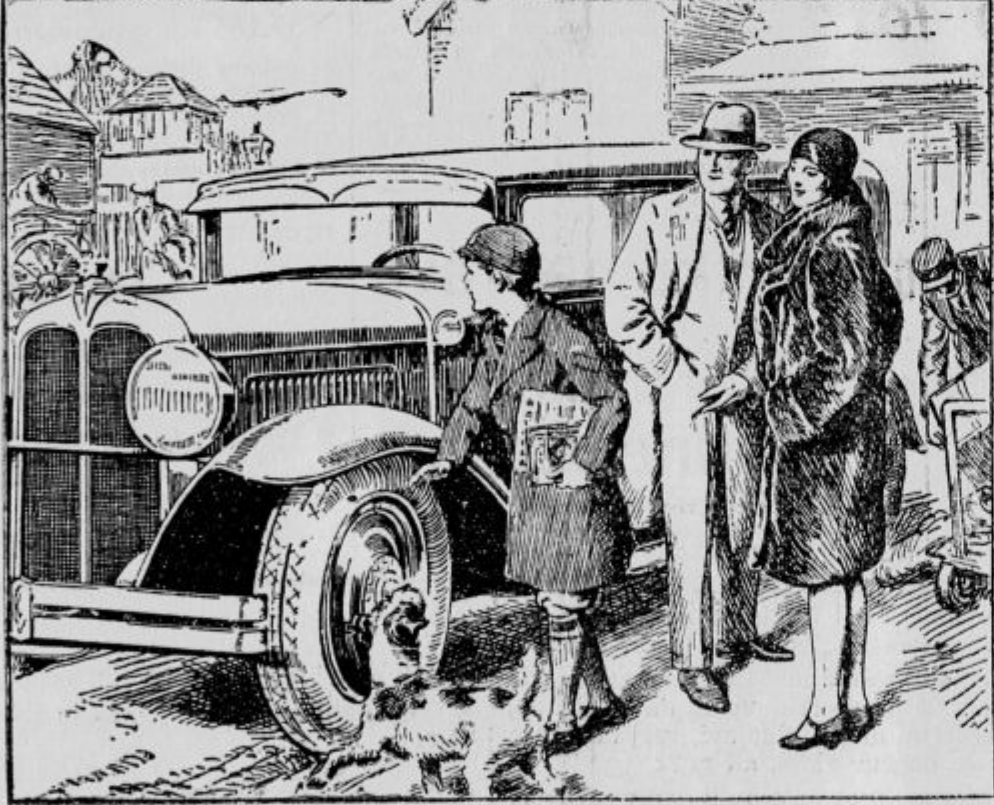
ŽELEZNATO KINA VINO

ENERGIN železnato kina vino se dobiva v vseh lekarnah in drogerijah. 1 velika steklenica ½ litra Din 40.—. Po pošti pošilja Laboratorij "ALGA" Sušak. — 3 velike steklenice ½ litra za Din 128.—. 6 velikih pollit. steklenic za Din 248.— in 1 zastoj.

Zdravniki trdijo, da za okrepitev otrok zadostujejo 3 velike steklenice in steer po 3 male žlice na dan pred jedjo. Odraslim treba 3-5 velikih steklenic po 3 velike žlice na dan pred jedjo.

1 steklenica vsebuje ½ litra

Več kot 500.000 voz v prometu v manj kot štirih letih

Noben drugi avtomobil se ni tako naglo priljubil javnosti

Tudi nekaterih drugih avtomobilov je bilo izdelanih pol milijona — toda nobeden med njimi ni dosegel take popularnosti v kratki dobi štirih let.

Pontiacu ni bilo treba prestatati preizkušnje večine »novih« proizvodov — dobe neodoljivosti. Avtomobilisti vsega sveta so vedeli, da General Motors ne bo pustila novega voza prejeti v promet, dokler si ne bo na jasnem, da je na višku renomeja organizacije, ki izdeluje devet dobro znanih voz in karoserij.

Praden je prvi prodani Pontiac javno prevozil prvi kilometer, je motor Pontiac tekel že milijone kilometrov, tako da so imeli inženjerji dosti prilike preizkusiti ga do slednje podrobnosti in ga izpopolniti v vseh smereh.

Enake procedure je bil deležen tudi Pontiac 1929 — voz, ki združuje najnovejšo mehanično

CHEVROLET — PONTIAC — OLDSMOBILE — OAKLAND — BUICK — VAUXHALL — LA SALLE
CADILLAC — CHEVROLET TOVORNI VOZovi — G. M. C. TOVORNI VOZovi
KAROSERIJE FISHERA

PROIZVODI GENERAL MOTORS A

izume na polju avtomobilizma s kar najmodernejšo linijo karoserije.

Od radijatorja pa do usnjatih sedežev — povsod se kaže mojstrska umetnost Fisherja, najboljšega izdelovalca karoserij na svetu. Motor je danes že tako jak, da so proizvajalci izpremenili njegove zavore v tip notranjih ekspanzijskih zavor »Steeldraulic«.

Eleganten voz, ki nam je vožnja z njim veselje, zmeren v ceni: to je Pontiac. Vsak zastopnik Vam bo na željo takoj postregel s poskusno vožnjo.

PONTIAC

+

Potrži naznanjamo žalostno vest, da je naša ljubljena mama, tašča, gospa

Antonija Pogačnik

dne 27. maja 1929 po kratki, mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice se bo vršil 29. maja ob pol petih iz mrtvaške veže splošne bolnice k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 27. maja 1929.

Žalujoči: Joško, France, sinova. Pepca, Francka, sinahi, in ostali sorodniki.

Pogrebni zavod I. Gajšek, Vodmat - Ljubljana.

+

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom in znancem tužno vest, da je naša ljubljena, predobro mati, oziroma stara mati in tašča, gospa

Emilija Wagner

pl. Wagnersheim roj. Zeschko

vдова majorja

po kratki in mučni bolezni, previdena s svetotajstvi, v 89. letu starosti, danes mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne se bo vršil v sredo, dne 29. maja t. l. ob ¼3 popoldne od doma žalosti, Mestni trg št. 8, na pokopališče k Sv. Križu. — Sveta maša zadušnica se bo darovala v stolni cerkvi sv. Nikolaja. — Ljubljana, dne 27. maja 1929.

Hermína Pirnat, hči. Vladimír Pirnat, polkovnik v pokoju, zet. Alberta, vnukinja.

Brez posebnega obvestila. Mestni pogrebni zavod.

Zahvala

Za velikeštevilne in tolažilne dokaze iskrenega sožalja ob priliki naše ljube, prerano izgubljene mame, gospe

Marije Hribovšek

izrekamo tem potom našo prirčno zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, gosp. dr. Zarniku, darovalcem cvetja ter vsem, ki so blagopokojnico spremlili na njeni zadnji poti.

Zagorje, dne 27. maja 1929.

Žalujoči ostali.